

ИВАН ВАЗОВ
ГОРСКА СКИТНИЦА

chitanka.info

*Кат се лутах в планините,
имах странна изненада:
на дъбрава в дълбините
срещнах аз девойка млада.*

*Тя сама в гората беше,
проста, прелестна и мила.
На шопкинка не личеше,
нито беше горска вила.*

*Аз попитах я коя е —
скитницата гиздолика —
в таз гора защо сама е.
А тя нежно ми извика:*

*— Как, не съм ли ти позната?
Ний приятели сме мили;
но светът и времената
нази бяха разделили.*

*Аз оназ съм, дете мрази
шумни градове и крясък,
на богатства и елмази
суетний презира блясък;*

*аз момата съм, в свобода
само що цъфти, вирее,
диша в чистата природа,
в истината хубавее.*

*Аз съм волната девица,
дете идол не познава,
за венеца на кралица
гордостта си неменява.*

*Аз бегах от суетата!
Мраз ми иде по челото
от мермера на палата,
на министра от креслото.*

*Днес простирам пак ръцете
към другаря на песните —
не позна ли ме, поете?
Музата си поздрави ти!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.